

Mnts 2den Valgfreds til den nuværende Justitsminister, om det ikke er denne Ministers Feil, om han ikke kæmper mod Veirmøller, naar han tror, der er nogen Fare paa Færde for Dynastiets Rettigheder, at der er Nogen, som vil angribe dem; men dengang var man ikke saa klar paa denne Sag, dengang forholdt man sig ikke ligeoverfor de Spørgsmaal i alle Tilfælde, som Oppositionen nu gjør; det har altsaa ikke staaet før saaledes for den ærede Minister som nu, at Udtalelser fra Folkerepresentationen ingen Bægt have, ingen praktisk Betydning faae, at Adresser kun gjøre en Henvendelse til Kongen personligt, men igrødt kun er en udfyldig Forspørgelse for Thinget, som egentlig ikke kommer Ministeriet ved; dengang vidste den ærede Minister, hvor han skulde finde Folkewillien, og syntes at have Agtelse for den. Det var, før den høitærede Justitsminister blev Minister, og det var imod Ministeriet Bluhme. Efter at Adressen saaledes var indgivet, som altsaa efter Justitsministerens tidligere Opfattelse maatte have nogen Betydning, blev den, saaledes som vi have set, taget under Overveielse i Ministerraadet. Hidtil har man ment, at Alt, hvad der foregik indenfor i Ministerraadet og Statsraadet, var hemmeligt, saa at selv ikke politiske Udvalg, der vare nedsatte for at undersøge selv meget betydelige Spørgsmaal, som f. Ex. Udstedelsen af foreløbige Love om Optagelse af Laan paa mange Millioner, med Hensyn til visse Sager havde nogen Berettigelse til at se indenfor dette Forhang. Dette Forhang har Ministeriet imidlertid nu selv aabnet ved sine Udtalelser, offentliggjorte under 7de Januar, og jeg for mit Bedkommende skal heller ikke sige Andet, end at det har Interesse. Det har Interesse at læse dette Aftstykke fra Ministerraadet. Der er igaar paavist forskjellige Ting, som staa i denne Udtalelse, i denne Henvendelse til Hans Majestæt Kongen, der ikke ere rigtige, og det gjør ogsaa et ganske besynderligt Indtryk, at en Henvendelse til Hans Majestæt fra Landets høieste Raad i den Grad vidner om, at det har misforstaaet Mangt og Meget, ja, saa godt som den hele Situation. Der er imidlertid foruden de Udtalelser, som kom frem igaar, enkelte, som jeg kunde ønske at pege paa, og idet jeg skal overvinde den Fristelse, der kunde være for mig at komme ind paa andre Punkter, skal jeg navnlig holde mig til det fjerde og næstsidste Stykke. Vi se da, at den høitagede Regjering, efter den alvorligste Overveielse af den hele Situation, er kommen dertil at burde tilraade — hvad? — tilraade, at der bliver gjort et Forsøg, ikke tilraade, at der bliver gjort noget bestemt Andet end blot Forsøg, og det er i den Henseende, for at Forsøg kunde blive gjort, at Portefeuilleerne blive stillede til Raadighed; „i den Henseende“ staa der. Dette Forsøg skulde gaa ud paa, om det kunde lykkes at finde Mænd til en ny Regjering, der foruden at besidde Hans

Majestæts Tillid kunde give ved deres politiske Stilling Betyggelse for, at de nære samme politiske Anskuelser som den nuværende Regjering. (Ministereren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Fortsæt! Hvad staa der videre?) Jeg agter at fortsætte. Det var altsaa — for at jeg ikke skal forstyrres i mine Betragtninger — efter den alvorligste Overveielse, at man i den Henseende stillede Portefeuilleerne til Raadighed, man indgav ikke sin Dimission, man stillede Portefeuilleerne til Disposition, saaledes at de stillede halvt imellem Kongen og halvt imellem Ministeriet, for at der kunde findes Mænd, der havde Hans Majestæt Kongens Tillid, og ved deres politiske Stilling vare en Betyggelse for, at de vilde det Samme som det nuværende Ministerium. Men der skulde være nogen Forandring, nogen Forskjel paa det nye Ministerium og den meget ærede nuværende Regjering, nemlig, at de skulde have saadanne Egenstaber, i alt Fald personlige Egenstaber, at de vare i Stand til at samle et saa stort Antal af Folkethingets Medlemmer om sig, at Modstanden fra det yderliggaaende Partis Side vilde blive brudt. Her siges altsaa, at det nye Ministerium skulde være af samme politiske Fysiognomi som Ministeriet Holstein, det høitærede Ministerium, vi nu have; men det skulde have visse personlige Egenstaber, antager jeg, hvorved de vare i Stand til at bryde det Flertal, som nu eksisterer, med andre Ord i Stand til at vinde En af os, Peer Jensen eller Poul Nielsen, eller hvad vi nu hebde, saaledes at der blev et Flertal der, hvor der nu er et Mindretal. Det er en mærkværdig Beregning og et mærkværdigt Syn paa, hvad Folket og Fædrelandet kræver, at tro, at der er Frelse deri, at der var et Par Folkerepresentanter, der svigtede den Pligt, de havde paataget sig overfor Bølgernes, der, efter at de i en Række af Aar have hævedt med Styrke og med stærkere og stærkere Tilslutning et vist politisk Program, nu af andre Hensyn skulde bekvemme sig til at gaa over til Mindretallet. Saadant har man set før, man har desværre i de konstitutionelle Forsamlinger mange Vidnesbyrd om Overløbere, men jeg tror aldrig, at det, selv om man derved er gledet lidt hen med Et eller Andet en kort Tid, har bragt nogen Betsignelse for det vedkommende Land eller Folk. Paa den anden Side tror jeg ogsaa, at det vilde have været lidt vanskeligt at stole paa, at man saaledes havde brudt det man kalder det yderliggaaende Parti, og mærkeligt er det, at naar man i det under Ministeriets Ansvar afgivne Svar paa Adressen taler om, at der kræves en Styrelse af den forhaandenværende Gjæring i Samfundet, man da tror, at kunne styre denne Gjæring ved at faae et Par Medlemmer fra den ene Side af Salen over til den anden Side. Ja, det vidner om et dybt Syn paa Folkets Krav. Dette saakaldte yderliggaaende Parti, det kan man jo ikke være i Tvivl om, hvem